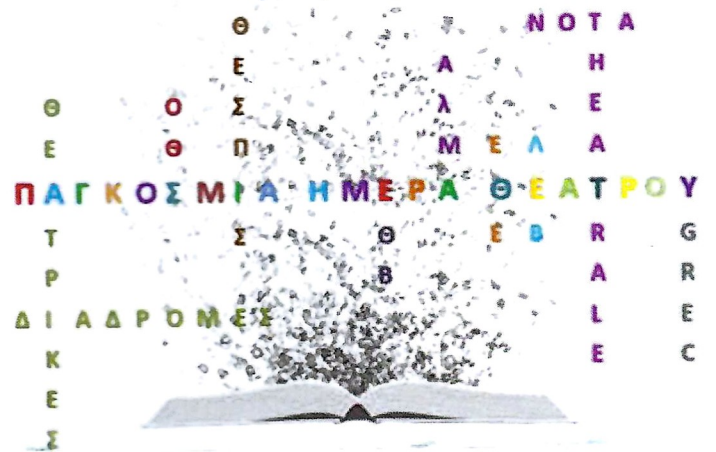

αθήνη
Πο
εάτρο
αγκόσμι
α

"Σύγκρουση

Γενεών"

Με τη συμμετοχή των
Ελληνικών Θεατρικών
Ομάδων των Βρυξελλών

27-28 Μαρτίου
2026, 20:00

ΔΙΕΘΝΕΣ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΘΕΑΤΡΟΥ
Παγκόσμια Οργάνωση για τις Παραστατικές Τέχνες
Μήνυμα για την Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου 2026–
27 Μαρτίου

Συγγραφέας του μηνύματος: Willem Dafoe, ΗΠΑ

Ηθοποιός, Θεατρικός Δημιουργός

Πρωτότυπο: Αγγλικά

Είμαι ηθοποιός, γνωστός κυρίως ως ηθοποιός κινηματογράφου. Ωστόσο, οι ρίζες μου βρίσκονται βαθιά στο θέατρο. Από το 1977 έως το 2003 ήμουν μέλος του The Wooster Group, δημιουργώντας και ερμηνεύοντας πρωτότυπα έργα στο The Performing Garage της Νέας Υόρκης και περιοδεύοντας σε όλο τον κόσμο. Έχω επίσης συνεργαστεί με τους Richard Foreman, Robert Wilson και Romeo Castellucci. Τώρα, είμαι ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Μπιενάλε Θεάτρου της Βενετίας. Αυτή η θέση, τα γεγονότα στον κόσμο και η επιθυμία μου να επιστρέψω στο θέατρο έχουν διαμορφώσει έντονα την πεποίθησή μου για τη μοναδική θετική δύναμη και σημασία του θεάτρου.

Στο ταπεινό μου ξεκίνημα στο The Wooster Group, έναν θίασο με έδρα τη Νέα Υόρκη, είχαμε συχνά πολύ μικρό κοινό σε ορισμένες από τις παραστάσεις μας. Συνήθως, ο κανόνας ήταν ότι αν οι ηθοποιοί ήταν περισσότεροι από το κοινό, μπορούσαμε να επιλέξουμε να ακυρώσουμε την παράσταση. Αλλά δεν το κάναμε ποτέ. Πολλά από τα μέλη του θιάσου δεν είχαν εκπαιδευτεί στο θέατρο, αλλά ήταν άνθρωποι διαφορετικών ειδικοτήτων που συναντήθηκαν για να κάνουν θέατρο, οπότε το «η παράσταση πρέπει να συνεχιστεί» δεν ήταν πραγματικά το μάντρα μας, ωστόσο αισθανόμασταν υποχρέωση να τηρήσουμε το ραντεβού μας με το κοινό.

Συχνά επίσης κάναμε πρόβες κατά τη διάρκεια της μέρας και το βράδυ παρουσιάζαμε το υλικό ως έργο σε εξέλιξη. Μερικές φορές αφιερώναμε χρόνια ολόκληρα σε μια παράσταση, ενώ συντηρούσαμε οικονομικά κάνοντας περιοδείες με παλαιότερες παραστάσεις. Το να δουλεύω για χρόνια πάνω σε ένα έργο καταντούσε συχνά κουραστικό για μένα και έβρισκα τις πρόβες κάπως επίπονες, αλλά αυτές οι παραστάσεις των έργων σε εξέλιξη ήταν πάντα συναρπαστικές, ακόμα και αν το μικρό κοινό ήταν μια καταδικαστική ετυμηγορία για το μέγεθος του ενδιαφέροντος για αυτό που κάναμε. Αυτό με έκανε να συνειδητοποιήσω ότι, ανεξάρτητα από το πόσο μικρό ήταν το κοινό, οι θεατές ως μάρτυρες έδιναν στο θέατρο νόημα και ζωή.

Όπως λέει και ο πινακίδες στις αίθουσες τυχερών παιχνιδιών: «ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΠΑΡΩΝ ΓΙΑ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΕΙΣ». Η εμπειρία που μοιραζόμαστε σε πραγματικό χρόνο μιας πράξης δημιουργίας, ακόμα κι αν έχει επενδυθεί μουσικά και σχεδιαστεί σκηνικά αλλά είναι πάντα διαφορετική, είναι οπωσδήποτε η προφανής δύναμη του θεάτρου.

Από κοινωνικής και πολιτικής απόψεως, το θέατρο δεν ήταν ποτέ άλλοτε τόσο ζωτικής σημασίας για την κατανόηση του εαυτού μας και του κόσμου.

Ο «ελέφαντας στο δωμάτιο» είναι οι νέες τεχνολογίες και τα κοινωνικά δίκτυα, που υπόσχονται σύνδεση, αλλά φαίνεται να έχουν κατακερματίσει και απομονώσει τους ανθρώπους.

Χρησιμοποιώ τον υπολογιστή μου καθημερινά, αν και δεν διαθέτω προφίλ στα κοινωνικά δίκτυα, έχω αναζητήσει τον εαυτό μου στο Google ως ηθοποιό και έχω συμβουλευτεί την τεχνητή νοημοσύνη για πληροφορίες. Αλλά θα πρέπει να είναι κανείς τυφλός αν δεν μπορεί να αναγνωρίσει ότι η ανθρώπινη επαφή κινδυνεύει να αντικατασταθεί από σχέσεις με συσκευές. Ενώ ορισμένες τεχνολογίες είναι πολύ χρήσιμες, το πρόβλημα του να μην γνωρίζουμε ποιος βρίσκεται στην άλλη άκρη του κύκλου επικοινωνίας είναι βαθύ και συμβάλλει σε μια κρίση αλήθειας και πραγματικότητας. Ενώ το διαδίκτυο μπορεί να εγείρει ερωτήματα, πολύ σπάνια συλλαμβάνει την αίσθηση του θαυμασμού που προκαλεί το θέατρο. Έναν θαυμασμό που βασίζεται στην προσοχή, την εμπλοκή και τη δημιουργία μιας αυθόρμητης κοινότητας μεταξύ αυτών που είναι παρόντες σε έναν κύκλο δράσης και αντίδρασης.

Ως ηθοποιός και θεατρικός δημιουργός, εξακολουθώ να πιστεύω στη δύναμη του θεάτρου. Σε έναν κόσμο που φαίνεται να γίνεται όλο και πιο διχαστικός, χειραγωγικός και βίαιος, η πρόκληση για εμάς τους ανθρώπους του θεάτρου είναι να αποφύγουμε να φθείρουμε το θέατρο σε μια αποκλειστικά εμπορική επιχείρηση αφιερωμένη στην ψυχαγωγία μέσω της απόσπασης της προσοχής ή σε έναν στεγνό θεματοφύλακα των παραδόσεων, αλλά μάλλον να καλλιιεργήσουμε τη δύναμή του να συνδέει ανθρώπους, κοινότητες, πολιτισμούς και πάνω απ' όλα να αμφισβητεί το πού οδεύουμε...

Το σπουδαίο θέατρο αμφισβητεί τον τρόπο σκέψης μας και μας ενθαρρύνει να φανταστούμε όσα φιλοδοξούμε.

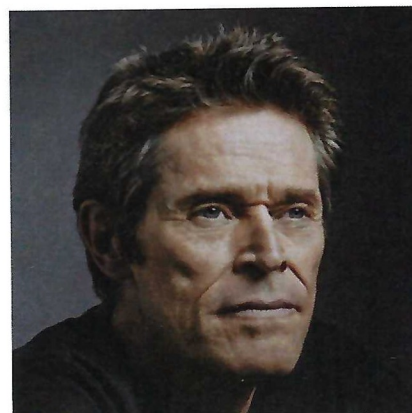
Είμαστε κοινωνικά όντα και βιολογικά προορισμένοι να αλληλεπιδρούμε με τον κόσμο. Κάθε αισθητήριο όργανο είναι μια πύλη συνεύρεσης και μέσω αυτής της συνεύρεσης καταφέρνουμε να ορίσουμε με μεγαλύτερη ακρίβεια ποιοι είμαστε. Μέσω της αφήγησης, της αισθητικής, της γλώσσας, της κίνησης, της σκηνογραφίας, το θέατρο ως ολοκληρωμένη μορφή τέχνης μπορεί να μας κάνει να δούμε τι ήταν, τι είναι και τι θα μπορούσε να είναι ο κόσμος μας.

Willem Dafoe

Μετάφραση στα ελληνικά από το αγγλικό πρωτότυπο: Γιόλα Κλείτου για το Κυπριακό Κέντρο Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου (ΚΚΔΙΘ)

Το μήνυμα σε άλλες γλώσσες:

<https://www.world-theatre-day.org/messageauthor.html>

WILLEM DAFOE: Βιογραφικό

Ο Νταφόε γεννήθηκε ως Ουίλιαμ Τζ. Νταφόε ((αγγλικά: William J. "Willem" Dafoe,) στο Άπλετον, στο Γουισκόνσιν, 22 Ιουλίου 1955, ένα από τα επτά παιδιά της Μύριελ Ιζαμπέλ (το γένος Σπρίσλερ) και του Δρ. Ουίλιαμ Άλφρεντ Νταφόε: Όπως θυμάται ο ίδιος "Οι πέντε αδελφές μου με μεγάλωσαν επειδή ο πατέρας μου ήταν χειρουργός, η μητέρα μου ήταν νοσοκόμα και δούλευαν μαζί, οπότε δεν τους έβλεπα πολύ." Στο Λύκειο πήρε το όνομα Γουίλεμ. Η καταγωγή του περιλαμβάνει Ιρλανδούς, Σκοτσέζους και Γερμανούς.

Μετά το Λύκειο του Άπλετον ο Νταφόε σπούδασε δράμα στο Πανεπιστήμιο Γουισκόνσιν στο Μιλγουόκι αλλά έφυγε μετά από ενάμιση χρόνο για να ενταχθεί στην εταιρεία πειραματικού θεάτρου Θέατρο Χ στο Μιλγουόκι, στο Γουισκόνσιν. Το 1976 μετακόμισε στη Νέα Υόρκη, όπου μαθήτευσε υπό τον Richard Schechner, σκηνοθέτη του πρωτοποριακού θιάσου The Performance Group. Μετά από εντάσεις με τον Σέσνερ δημιούργησε με άλλα μέλη του θιάσου μια νέα Ομάδα, The Wooster Group. Με έδρα το The Performing Garage στη Νέα Υόρκη ανέπτυξαν μια ξεχωριστή προσέγγιση στο θέατρο avant-garde. Συνέχισε τη συνεργασία του με την Ομάδα μέχρι και τη δεκαετία του 2000, (1977-2003), ενώ είχε ήδη καθιερωθεί ως σημαντικός σταρ του κινηματογράφου.

Στη συνέχεια, συνεργάστηκε με τους Bob Wilson, Marina Abramovic, Richard Foreman και Romeo Castellucci. Στις αρχές της δεκαετίας του 1980, άρχισε να εργάζεται και στον κινηματογράφο και έκτοτε έχει κερδίσει διεθνή αναγνώριση για την ευρεία γκάμα του τόσο σε ανεξάρτητες όσο και κλασσικές παραγωγές. Είχε ρόλους σε μια ευρύτερη ποικιλία ταινιών, όπως Πλατούν, Οδύνη, Πέρα από τα Όρια, Πύρινοι Δρόμοι, Ο άνθρωπος από το Λος Άντζελες, Γεννημένος την 4η Ιουλίου, Ο Άγγλος ασθενής, Ο Τελευταίος Πειρασμός, Ο Μισοσισιπής καίγεται, Υδάτινες Ιστορίες, Άγγελοι τρωοί, Spider-Man, Στη Σκιά του Βρικολάκα, Ιπτάμενος Κροίσος, Ξενοδοχείο Grand Budapest, ενώ είχε πρωταγωνιστικό ρόλο στην ταινία του Θόδωρου Αγγελόπουλου Στη σκιά του Χρόνου το 2008 και το 2023 πρωταγωνίστησε και στην ταινία επιστημονικής φαντασίας του Γιώργου Λάνθιμου *Poor Things*.

Επίσης είναι και γνωστός «φωνητικός» ηθοποιός με ρόλους φωνής όπως στο *Ο σπιθονας* κύριος Φοξ και Ψάχνοντας τον Νέμο.

Έχει λάβει τέσσερις υποψηφιότητες για Όσκαρ και το 2018 βραβεύτηκε με το Coppa Volpi Καλύτερου Ηθοποιού στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Βενετίας. Η αφοσίωσή του στο θέατρο συνεχίζει να διαμορφώνει το καλλιτεχνικό του όραμα και την ερμηνευτική του πρακτική.

Ο Willem Dafoe, σήμερα είναι Καλλιτεχνικός Διευθυντής του Τμήματος Θεάτρου της Μπιενάλε της Βενετίας.

Η ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΤΩΝ ΓΕΝΕΩΝ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

Η σύγκρουση των γενεών αποτελεί ένα από τα πλέον γόνιμα και διαχρονικά θέματα της δραματουργίας. Από την αρχαία τραγωδία έως το σύγχρονο θέατρο, η αντιπαράθεση νέων και παλαιών δεν είναι απλώς κοινωνικό φαινόμενο· είναι δραματικός πυρήνας. Εκεί όπου η εμπειρία συναντά την ορμή, η μνήμη αντιμάχεται την επιθυμία και η παράδοση δοκιμάζεται από την ανάγκη της ανανέωσης, γεννιέται η σύγκρουση και μαζί της και το θέατρο.

Στην αρχαία ελληνική σκηνή, οι νεότεροι συχνά αμφισβητούν την εξουσία των πρεσβυτέρων, όχι μόνο ως πρόσωπα αλλά ως φορείς ενός κοσμικού και ηθικού νόμου. Η τραγωδία αναδεικνύει το τίμημα της ρήξης, ενώ η κωμωδία φωτίζει με σκωπτική διάθεση το χάσμα αντιλήψεων και αξιών. Στους νεότερους χρόνους, το αστικό δράμα, ο ρεαλισμός και το μοντέρνο θέατρο εστιάζουν περισσότερο στην ψυχολογία: οι γονείς φοβούνται την απώλεια του ελέγχου, τα παιδιά διεκδικούν χώρο και ταυτότητα. Η οικογένεια γίνεται μικρόκοσμος της κοινωνίας.

Η σύγκρουση των γενεών δεν είναι όμως μόνο αντιπαράθεση είναι και διάλογος. Κάθε γενιά κουβαλά τραύματα, οράματα, αυταπάτες. Οι μεγαλύτεροι φοβούνται ότι όσα οικοδόμησαν θα καταρρεύσουν. Οι νεότεροι ασφυκτούν μέσα σε έτοιμες βεβαιότητες. Στη σκηνή, αυτή η ένταση μετατρέπεται σε ζωντανό παρόν: ο λόγος γίνεται αντιλογία, η σιωπή γίνεται κατηγορία, η χειρονομία γίνεται απόσταση. Ιδιαίτερα σήμερα, σε μια εποχή ραγδαίων μεταβολών, το χάσμα μοιάζει να διευρύνεται. Η τεχνολογία, οι κοινωνικές αξίες, οι μορφές επικοινωνίας αλλάζουν με ταχύτητα που δυσκολεύει τη συνάντησή. Το θέατρο, ωστόσο, παραμένει χώρος κοινής αναπνοής. Στην ίδια σκηνή συνυπάρχουν ηλικίες, εμπειρίες και ευαισθησίες. Η σύγκρουση δεν οδηγεί αναγκαστικά σε ρήξη, μπορεί να καταλήξει σε κατανόηση.

Η επιλογή του φετινού μας θέματος επιδιώκει ακριβώς αυτό: να αναδείξει όχι μόνο το χάσμα αλλά και τη δυνατότητα γέφυρας. Τα μονόπρακτα και οι σκηνές που θα παρακολουθήσουμε προσεγγίζουν τη σύγκρουση άλλοτε δραματικά, άλλοτε με χιούμορ, άλλοτε με τρυφερότητα. Κάθε ιστορία αποτελεί μια μικρή τομή στον μεγάλο διάλογο του χρόνου. Διότι το θέατρο είναι, από τη φύση του, συνάντηση γενεών: οι συγγραφείς του παρελθόντος συνομιλούν με τους δημιουργούς του παρόντος, οι ηθοποιοί μεταφέρουν μηνύματα και οι θεατές αναγνωρίζουν τον εαυτό τους – είτε στην ανυπομονησία της νιότης είτε στη στοχαστικότητα της ωριμότητας.

Στις ελληνικές θεατρικές ομάδες των Βρυξελλών η σύγκρουση των γενεών δεν αποτελεί θεωρητική έννοια αλλά καθημερινή εμπειρία. Στην ίδια σκηνή συναντιόμαστε όσοι φέραμε μαζί μας, στη δεκαετία του '80, την Ελλάδα της μνήμης και του θεάτρου, ή τη γνώση του θεάτρου μέσω ξένων δραματικών σχολών, και όσοι νεότεροι ανακαλύπτουν το θέατρο μέσα από το δικό μας έργο και προχωρούν πιο πέρα από μας. Στις πρόβες διασταυρώνονται διαφορετικές θεατρικές παιδείες, διαφορετικοί ρυθμοί ζωής, διαφορετικές ευαισθησίες. Και όμως, μέσα από αυτή την ένταση, γεννιέται μια κοινή φωνή – μια νέα συλλογική ταυτότητα που δεν ακυρώνει το παρελθόν αλλά το μεταπλάθει και εξασφαλίζει όχι μόνο το διάλογο με τις περασμένες γενεές αλλά προπάντων τη συνέχεια στο μέλλον.

Αριστείδης Λαυρέντζος

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΑΛΜΑ

Η θεατρική ομάδα ΑΛΜΑ ξεκίνησε τη δράση της το 2017 με διπλό σκοπό: να παρουσιάσει τη δική της θεατρική «πρόταση» στο κοινό και παράλληλα να προσφέρει στα μέλη της ευκαιρίες για ασκήσεις, θεατρικό «παιχνίδι» και σεμινάρια. Μέρος των εσόδων όλων των παραστάσεων του ΑΛΜΑ διατίθεται σε φιλανθρωπικούς σκοπούς.

Προηγούμενες παραστάσεις της ομάδας:

- Ιούνιος 2018: «Θέλω μια Χώρα» του Ανδρέα Φλουράκη.
- Μάρτιος 2019: «Every Brilliant Thing» / «Όλα Αυτά Τα Υπέροχα Πράγματα», διαδραστικός μονόλογος του Duncan Macmillan (στα ελληνικά και στα αγγλικά).
- Νοέμβριος 2019: «Είναι Μόνη» του Σάκη Σερέφα.
- Φεβρουάριος 2022: «Ζωή Μετά Χαμηλών Πτήσεων» του Αρκά, σε θεατρική διασκευή του Δημήτρη Αγορά.
- Νοέμβριος 2022: «Το Μικρό Πόνυ» του Paco Bezerra.
- Ιούνιος 2023: «Όνειρο Θερινής νυκτός» του William Shakespeare.
- Φεβρουάριος 2025: Ο Μικρός Πρίγκιπας» Βασισμένο στο βιβλίο του Antoine de Saint-Exupéry.

Παραστάσεις της ομάδας έχουν διαγωνιστεί στο Πανελλήνιο Φεστιβάλ ερασιτεχνικού θεάτρου της Ιεράπετρας (2019, 2022) καθώς και στο Πανελλήνιο Φεστιβάλ Σάπρας Ερασιτεχνικών Θιάσων «Μύθος ο Πατρεύς» (2022, 2023, 2024, 2025), αποσπώντας διάφορα βραβεία και διακρίσεις.

Συμμετοχές/συνεργασίες:

- Οκτώβριος 2023: «Ματίας ο Πρώτος» της Άλκης Ζέη, συνεργασία με το Ελληνικό Θεατρικό Εργαστήρι (ΕΘΕ)
- Νοέμβριος 2023: Παρουσίαση αποσπάσματος από το έργο «Γιοι και Κόρες» του Γιάννη Καλαβριανού, στο πλαίσιο του διαδικτυακού Φεστιβάλ Greek Hub Fest.
- Μάρτιος 2024: Συμμετοχή στο 2ο Θεατρικό Αναλόγιο του ΕΘΕ (αποσπάσματα από τα κείμενα «Λήμματα για μεγάλους» της Όλγας Φωτεινού)
- Δεκέμβριος 2024: «Χριστουγεννιάτικες ιστορίες» σε συνεργασία με το ΕΘΕ.

Η ομάδα ΑΛΜΑ συμμετείχε στις προηγούμενες εκδηλώσεις για την Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου (ΠΗΘ) στις Βρυξέλλες:

- ΠΗΘ 2023 : «Musical medley».
- ΠΗΘ 2024 : Αποσπάσματα από «Τα ραδίκια ανάποδα» του Γιώργου Γαλίτη.
- ΠΗΘ 2025: Θεατρική απόδοση του γνωστού δημοτικού τραγουδιού «Το γιοφύρι της Άρτας».

Φέτος η ομάδα μας δεν θα συμμετέχει με κάποιο θεατρικό δρώμενο. Θα διαβάξει το μήνυμα για τον εορτασμό της ΠΗΘ, που φέτος έγραψε ο Αμερικάνος ηθοποιός Willem Dafoe.

Η επόμενη παράσταση είναι 'ΤΟ ΚΛΑΜΑ ΒΓΗΚΕ ΑΠ' ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ' των Ρέππα-Παπαθανασίου, στις 4-5-6-7 Ιουνίου 2026.

Για εισιτήρια:

Χρύσα Μπαλτζάκη - Κυπριανός Μουτεβελής

ALMA Theatre Group a.s.b.l.

@ alma.theatregroup@gmail.com

<https://www.alma-theatregroup.com/>

<https://www.facebook.com/AlmaTheatreGroup/>

[alma.theatregroup](https://www.instagram.com/alma.theatregroup)

ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ-Ο.Θ.Σ.

Η Συμβολή της Ο.Θ.Σ.

Η ομάδα μας αξιοποιεί δημιουργικούς, ταλαντούχους συμπατριώτες μας που αγαπούν τα γράμματα και τη θεατρική τέχνη, ενώ παρέχει την ευκαιρία σε ηθοποιούς, σκηνοθέτες και παραγωγούς να ανοίξουν τα φτερά τους, συμβάλλοντας, έτσι, στη δημιουργία άλλων, νέων, ομάδων. Η Ομογενειακή Θεατρική Σκηνή Βρυξελλών στηρίζει τις αρχές και τις αξίες του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου. Μεταξύ το 2009 και 2022, συνεργάστηκε με την Ελληνική Κοινότητα Βρυξελλών.

Η Θεατρική Δράση:

Από τις αρχές της δεκαετίας του 1980, χωρίς οικονομική ή άλλη ενίσχυση, αλλά με κινητήριο δύναμη το κοινό των Βρυξελλών, έχουμε ανεβάσει, μεταξύ άλλων:

- Φον Δημητράκης, του Δημήτρη Ψαθά
- Γκόλφω, του Σπυρίδωνος Περεισιάδη
- Το Όραμα του Λυτρωμού, του Λάμπρου Μάλαμα
- Ζητείται Ψεύτης, του Δημήτρη Ψαθά
- Μια Ιταλίδα από την Κυψέλη, των Πολύβιου Βασιλειάδη και Νίκου Τσιφόρου
- Κάτι Κουρασμένα Παλικάρια, των Κώστα Πρετεντέρη και Ασημάκη Γιαλαμά
- Δεν Είμαι Εγώ Ή η Λογική, του Γρηγορίου Ξερόπουλου
- Δεσποινίς Ετών 39, του Αλέκου Σακελλαρίου
- Η Γυναίκα μου Τρελάθηκε, των Πολύβιου Βασιλειάδη και Νίκου Τσιφόρου
- Οι Ατίθασοι, του Δημήτρη Ψαθά
- Ο Αχόρταγος, του Δημήτρη Ψαθά
- Ξύπνα Βασίλη, του Δημήτρη Ψαθά
- Η Χαρτοπαίχτρα, του Δημήτρη Ψαθά
- Φωνάζει ο Κλέφτης, του Δημήτρη Ψαθά
- Οι Συμπέθεροι από τα Τίρανα, των Μιχάλη Ρέππα – Θανάση Παπαθανασίου

Ο Σκηνοθέτης των Παραστάσεων:

Από τη δεκαετία του 1990 και μετά, σκηνοθετεί, ο τέως Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Βρυξελλών (2009-2022), απόφοιτος της Σχολής Σταυράκου και ιδρυτικό στέλεχος του Ελληνικού Θεάτρου Βελγίου (το 1992), Δημήτρης Αργυρόπουλος.

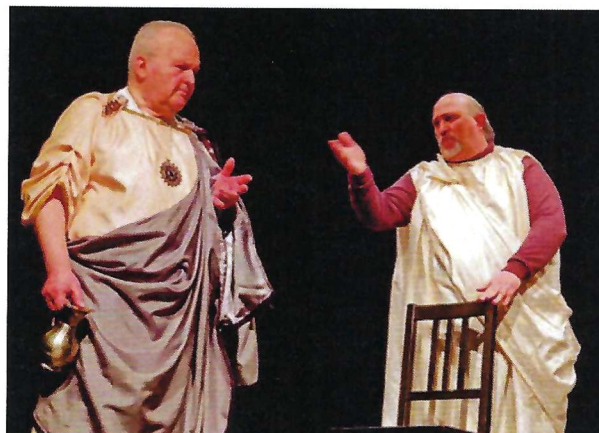
Έχουν σκηνοθετήσει επίσης, και οι Τάσος Νυχάς και Γιάννης Γαβράς.

Συμμετοχή της Ο.Θ.Σ.

Η Ο.Θ.Σ. συμμετέχει από την πρώτη χρονιά συνεορτασμού - από τις ελληνικές θεατρικές ομάδες του Βελγίου- της Παγκόσμιας Ημέρας Θεάτρου. Παρουσιάσαμε τα παρακάτω αποσπάσματα από γνωστά έργα:

- 2018 : Απόσπασμα από το έργο *Συμπέθεροι από τα Τίρανα*, των Μιχάλη Ρέππα και Θανάση Παπαθανασίου
- 2019 : Απόσπασμα από το έργο *Μαντάμ Σουσού*, του Δημήτρη Ψαθά
- 2023 : Διασκευασμένα αποσπάσματα από το έργο *Σαμία*, του Μενάνδρου
- 2024 : Τα στιγμιότυπα *Χάρος και Μένιος* από το έργο *Τα ραδίκια ανάποδα* του Γιώργου Γαλιτή που ανεβάσαμε από κοινού με τις άλλες Ομάδες.
- 2025: Μια σκηνή σε διασκευή από το έργο "ΗΡΩΙΝΗ-ΕΛΛΑΣ 1-0" του Μάριου Β. Μαλούχου.

Φέτος, προτείνει ένα απόσπασμα σε διασκευή από την αρχαία τραγωδία του Σοφοκλή "Αντιγόνη".

Από αριστερά, **Δημήτρης Αργυρόπουλος** και **Γιώργος Μαγκλής**, από την παράσταση του 2023

Από αριστερά, **Γιώργος Μαγκλής** και **Δημήτρης Αργυρόπουλος**, από την παράσταση του 2025

Επικοινωνία:

dimitri.argyropoulos@outlook.be

gmaglis@yahoo.com

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΒΕΛΓΙΟΥ

Το Ελληνικό Θέατρο Βελγίου (ΕΘΒ) δημιουργήθηκε αρχές της δεκαετίας του 90, από μια ομάδα Ελλήνων των Βρυξελλών, οι οποίοι με αγάπη και μεράκι για τα γράμματα και τη θεατρική τέχνη, με κίνητρο την προσφορά, τη δημιουργία και τη συμμετοχή στα κοινά ξεκίνησαν τις πρώτες θεατρικές εκδηλώσεις που οδήγησαν στη δημιουργία του ΕΘΒ (1992).

Το οδοιπορικό του ΕΘΒ (1993-2019)

Μάιος 1993: *Μιας πεντάρας νιάτα* - Πρετεντέρη - Γιαλαμά, Σκηνοθεσία Β. Ανδρονίδη

Απρίλιος 1994: *Η αυλή των θαυμάτων* - Ι. Καμπανέλλη, Σκηνοθεσία Π. Σεβαστίκογλου

Νοέμβριος 1994: *Ο Καραγκιόζης παρα λίγο βεζύρης* - Γ. Σκούρτη, Σκηνοθεσία Π. Σεβαστίκογλου

Μάιος 1995: *Δάφνες και πικροδάφνες* - Δ. Κεχαΐδη / Ε. Χαβιαρά, Σκηνοθεσία Β. Ανδρονίδη

Δεκέμβριος 1995: *Τα κόκκινα φανάρια* - Α. Γαλανού, Σκηνοθεσία Κ. Λαμπρούλη

Μάιος 1996: *Ο Διάλογος* - Ι. Καμπανέλλη / *Ο Αρχιτέκτων* - Φ. Τρέζου / *Κλυταιμνήστρα* - Α. Στάικου, Σκηνοθεσία Κ. Λαμπρούλη

Δεκέμβριος 1996: *Λυσιστράτη* - Αριστοφάνη, Σκηνοθεσία Ι. Οικονομίδη

Απρίλιος 1997: *Η Τελετή* - Π. Μάτεσι / *Το προξενιό της Αντιγόνης* - Β. Ζιώγα, Σκηνοθεσία Κ. Λαμπρούλη

Δεκέμβριος 1997: *Οι γυναίκες προτιμούν τους σκληρούς* - Ν. Τσιφόρου/Π. Βασιλειάδη, Σκηνοθεσία Ι. Οικονομίδη

Ιούνιος 1998: *Με δύναμη από την Κηφισιά* - Κεχαΐδη / Χαβιαρά, Σκηνοθεσία Β. Ανδρονίδη

Ιανουάριος 1999: *Αλλοίμονο στους νέους* - Χ. Γιαννακόπουλου / Α. Σακελλάριου, Σκηνοθεσία Β. Ανδρονίδη

Δεκέμβριος 1999: *Ο Προθάλαμος* - Γιοβάνας, Σκηνοθεσία Εύης Οικονομίδου

Νοέμβριος 2001: *Ο Μίδας έχει αυτιά γαϊδάρου* - Μ. Κορρέ, Σκηνοθεσία Β. Ανδρονίδη (συμπαραγωγή με το Ελληνικό Θεατρικό Εργαστήρι)

Φεβρουάριος 2003: *Η κυρία έχει νεύρα* - Δ. Γιαννουκάκη, Σκηνοθεσία Βάσου Ανδρονίδη

Μάιος 2003: *Ο δρόμος περνά από μέσα* - Ιάκωβου Καμπανέλλη, Σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά

Ιούνιος 2004: *Τα μωρά τα φέρνει ο πελαργός* - Θ. Παπαθανασίου / Μ. Ρέππα, Σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά

Ιούνιος 2005: *Ο Γενικός Γραμματέας* - Ηλία Καπετανάκη, Σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά (συμπαραγωγή με το Ελληνικό Θεατρικό Εργαστήρι)

Ιανουάριος 2007: *ΡΩΜΑΙΟΣ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΕΤΑ* - Μποστ, Σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά

Ιανουάριος 2009: *Ο Πειρασμός* - Γρηγόρη Ξενόπουλου, Καλλιτεχνική διεύθυνση Εύης Οικονομίδου

Δεκέμβριος 2009: *Η κασέτα* - Λούλας Αναγνωστάκη, Σκηνοθεσία Τάκη Χρυσανθόπουλου

Φεβρουάριος 2011: *Μικροαστικό Δίκαιο* - Παύλου Μάτεσι, Σκηνοθεσία Ιωάννη Κατσάνου

Οκτώβριος 2012: *Απόψε τρώμε στις Ιοκάστης* - Άκη Δήμου, Σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά

Μάιος 2013: *Το σώσε* - Michael Frayn, Σκηνοθεσία Γιάννη Αμπαζή

Οκτώβριος 2014: *Ματωμένος Γάμος* - Federico Garcia Lorca, Σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά

Φεβρουάριος 2016: *Οκτώ γυναίκες κατηγορούνται* - Robert Thomas, Σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά

Ιανουάριος 2017: *7φτά λογικές απαντήσεις* - Λεωνίδα Προυσαλίδη, Σκηνοθεσία Πάνου Γουργιώτη

Δεκέμβριος 2017: *Γράμμα στον Ορέστη / Ο επικήδειος* - Ιακώβου Καμπανέλλη, Σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά

Οκτώβριος 2018: *Η ζωή μπροστά σου* - Romain Gary (Emile Ajar) Σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά

Δεκέμβριος 2019: *Με δύναμη από την Κηφισιά* - Δ. Κεχαΐδη / Ε. Χαβιαρά, Σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά

Συμμετοχές σε φεστιβάλ/Διακρίσεις:

1. Μάιος 2017, 1ο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου Ηρακλείου Κρήτης - η ομάδα μας συμμετείχε με το έργο *7φτα Λογικές Απαντήσεις* και διακρίθηκε με τα βραβεία: φωτισμού, σκηνογραφίας, αφίσας, 3ο βραβείο καλύτερης παράστασης κοινού και επαίνους ερμηνείας (για δύο μέλη μας).

2. Φεβρουάριος 2024, 4ο Φεστιβάλ Διαδικτυακού Μώμου, Πάτρα - η ομάδα μας συμμετείχε με το απόσπασμα *«Ρωμαίος και Ιουλιέτα»* από το έργο *Ολόκληρος ο Σαίξπηρ σε μια ώρα* των Μπόργκεσον, Λονγκ και Σίνγκερ, όπως παρουσιάστηκε στην Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου 2023 και απέσπασε το 2ο βραβείο. Ο Γιάννης Αμπαζής απέσπασε επίσης το βραβείο σκηνοθεσίας και έπαινος ερμηνείας αποδόθηκε στην Εύη Στοΐδου.

3. Φεβρουάριος 2025, 5ο Φεστιβάλ Διαδικτυακού Μώμου 2025, Πάτρα - η ομάδα μας συμμετείχε με το απόσπασμα *«Ο στρατηγός»* από το έργο *Τα ραδίκια ανάποδα* του Γιώργου Γαλίτη, όπως παρουσιάστηκε στην Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου 2024 σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, και απέσπασε το 1ο βραβείο Σατιρικού Δρώμενου. Ο Δημήτρης Στασινόπουλος απέσπασε το βραβείο Β' Ανδρικού ρόλου για το ρόλο του Στρατηγού.

Η Ομάδα

Επικοινωνία: ellitheabe@gmail.com

<http://ellinikotheatro.blogspot.com/>

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Α΄ ΜΕΡΟΣ

8 θεατρικές ομάδες των Βρυξελλών:
συνεργάζονται και παρουσιάζουν «σκηνές»
με θέμα τη σύγκρουση των γενεών

Υπεύθυνος σκηνής
Τάσος Νυχάς (Ελληνικό Θεατρικό Εργαστήρι)

Σκηνικά, κοστούμια, μουσική και μακιγιάζ:
Με επιμέλεια των Ομάδων, και όπως αναφέρεται στις
επιμέρους παρουσιάσεις

Χειρισμός φωτισμών, ήχων, βίντεο
Βούλα Καγιάσα (NOTA THEATRALE),
Μαρία Καραχάλιου (Θεατρική Ομάδα ΛΕΒ)
Ηλίας Κοντέας (Θεατρικές Διαδρομές)

Αφίσα:
Γεωργία Νομικού (Ελληνικό Θέατρο Βελγίου)

Επιμέλεια Προγράμματος:
Ηλίας Κοντέας (Θεατρικές Διαδρομές) και Μαρία
Καραχάλιου (ΛΕΒ)
με τη συμβολή των Ομάδων

Παρουσίαση: Ελένη Καξερή
(Ελληνικό Θέατρο Βελγίου)

Ανάγνωση μηνύματος Παγκόσμιας Ημέρας Θεάτρου:
Χρύσα Μπαλτζάκη – Κυπριανός Μουτεβελής (ΑΛΜΑ)

1. **Ομογενειακή Θεατρική Σκηνή:** Απόσπασμα σε διασκευή από το έργο «**Αντιγόνη**» του Σοφοκλή και σκηνοθεσία Δημήτρη Αργυρόπουλου. Παίζουν: Γιώργη Καταλαγαριανάκη, Αγγελίνα Μαγκλή, Γιώργο Μαγκλή και Τάσο Φιλιππίδη,
2. **Θεατρικές Διαδρομές: «Η Καρέκλα»** Κείμενο και σκηνοθεσία Ηλία Κοντέα. Παίζουν: Στέλλα Ανδρουλάκη, Ρίτα Ντιναπόγια, Νικόλαο Σαχά, Λίλα Φωτίδου.
3. **NOTA THEATRALE: «Οικογενειακά stories (τότε vs τώρα)»** μια θεατρική *stand-up* σάτιρα βασισμένη σε κείμενα του Ευθύμη Κάλφα. Θεατρική απόδοση και σκηνοθεσία: Βούλα Καγιάσα. Παίζουν: Κωνσταντίνος Γάτζιος, Ιωακείμ Δρόσος, Ιωάννα Τσότσου και τα παιδιά: Δάφνη Γκότση, Έλλη Δρόσου, Πάνος Δρόσος. Φιλική συμμετοχή στο βίντεο: Χρήστος Αλεξόπουλος, Πέτρος Γκότσης, Απόστολος Ιωακειμίδης, Μαρία Πατακιά, Γιώτα Τσελέπη και τα ζωάκια: Λούλα & Μίλο. Επιμέλεια βίντεο: Ιωάννα Τσότσου.

Β΄ ΜΕΡΟΣ

4. **ΘΕΣΠΙΣ:** Σκηνή από τον «**Αρχιμάστορα Σόλνεζ**» του Ίψεν, σε μετάφραση και σκηνοθεσία Αριστεΐδη Λαυρέντζου, σκηνικά και κοστούμια Άντας Σωτηροπούλου. Κινησιολογική βοήθεια: Κωνσταντίνα Σλακώνη. Παίζουν: Λαμπρινή Γαρμπή, Κώστας Δερβένης, Γιώργης Καταλαγαριανάκης και Σοφία Κανελλάκη.
5. **Ελληνικό Θεατρικό Εργαστήρι: «Οικογένεια»** του Δημήτρη Ρέπα, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά. Παίζουν: Σόνια Καρασαββίδου, Γιάννης Κρητικός, Ιάσων Κρητικός, Έλενα Τασιούλα και Νίκος Χατζούδης.
6. **Θεατρική Ομάδα Λυκείου των Ελληνίδων Βρυξελλών (ΛΕΒ): «Οι Βάσεις» και «Στο Μεταίχμιο»,** δύο μονόλογοι του Γιώργου Μανιώτη, σε σκηνοθεσία Μαρίας Καραχάλιου. Παίζουν: Βασίλης Πούλος και Άννα-Μαρία Λυμπεροπούλου. Μουσική συνοδεία (βιολί): Χρήστος Κωσταντινίδης. Μακιγιάζ: Γεωργία Μανδέκη.

Ο ΘΕΣΠΙΣ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ

Ο ΘΕΣΠΙΣ Βρυξελλών ιδρύθηκε το 2002, ως μη κερδοσκοπικός θεατρικός φορέας, με σκοπό τη θεατρική δραστηριότητα σε διάφορες μορφές και γλώσσες. Βασικοί ιδρυτές, με πολύχρονη πείρα ήδη τότε σε άλλους θιάσους, ο Αριστείδης Λαυρέντζος και η Δέσποινα Σαλτουρίδου, τώρα επίτιμη πρόεδρος. Διοικείται από Δ. Σ., με Πρόεδρο και Καλλιτεχνικό διευθυντή τον Αριστείδη Λαυρέντζο και Γενική Γραμματέα την Άρτεμη Χατζή.

Όταν προτάθηκε το όνομα ΘΕΣΠΙΣ, η σκέψη μας πήγε στον πατέρα της τραγωδίας και πρώτο ηθοποιό στην ιστορία, τον Θέσπιδα από την Ικαρία της Απικής. Είχε αρχίσει ως ηθοποιός. Ως γνωστό, η τραγωδία προήλθε από τον διθύραμβο, ύμνο προς τον Διόνυσο αδόμενο από Χορό 50 μελών. Σε μια από τις πομπές με διθυράμβους, στις 23 Νοεμβρίου 534 π.Χ., ο Θέσπις αποσπάστηκε από το Χορό και άρχισε διάλογο με τον κορυφαίο. Ήταν η πρώτη σκηνή του παγκόσμιου δράματος! Άρχισε να σκηνοθετεί και να περιοδεύει με τους ηθοποιούς του στην Απική με ιππήλατο άρμα.

Εξάλλου, *θέσπις* στα αρχαία ελληνικά σημαίνει εμπνευσμένος, εξ ου και αγγλικός όρος *thespian* = ηθοποιός. Τέλος, η ονομασία μας είναι και αρκτικόλεξο: Θ.Ε.Σ.Π.Ι.Σ. = **Θ**εατρική **Ε**λληνική **Σ**κηνή, **Π**αγκοσμιότητα, **Ι**δέες, **Σ**υναισθήματα.

Τονίζουμε ιδιαίτερα τη λέξη Παγκοσμιότητα, έχοντας ένα μεγάλο κομμάτι του ρεπερτορίου μας από το παγκόσμιο θέατρο (βλ. παρακάτω), έχοντας παίξει και στα γαλλικά από το 2004 μέχρι το 2008, και στη συνέχεια κάνουμε εφικτή την ουσιαστική συμμετοχή μη ελληνόγλωσσου κοινού χάρις στους υπέρτιτλους που προβάλλουμε στις παραστάσεις μας στα γαλλικά και αγγλικά.

Ευθυγραμμίζομαστε με τις αρχές της παγκόσμιας ημέρας θεάτρου. Αναζητούμε δημιουργικές και ανανεωτικές ιδέες που ζωογονούν και προωθούν περαιτέρω το θέατρο. Απευθυνόμαστε όχι μόνο στο μυαλό αλλά και στις καρδιές και τα συναισθήματα των θεατών.

Στα 24 χρόνια λειτουργίας μας ανεβάσαμε: **1. Το δαχτυλίδι της μάνας**, Γιάννη Καμπύση, για πρώτη φορά σε σκηνή, 2002. **2. Το άστρο της Βηθλεέμ**, Χάρη Σακελλαρίου, παιδικό, 2002. **3. Αυτοκράτωρ Μιχαήλ**, Άγγελου Τερζάκη, 2003 ελληνικά, 2004 γαλλικά. Πρώτη παράσταση νεοελληνικού θεατρικού έργου στα γαλλικά στο Βέλγιο. **4. Ιδού ο Νυμφίος έρχεται**, Διονυσίου Ρώμα. **5. Les quatre vérités** (Γυμνές αλήθειες), Marcel Aymé, 2005 (γαλλ.) **6. Χριστόφορος Κολόμβος**, Ν. Καζαντζάκη, 2006 (θεατρικό αναλόγιο) **7. Tout est bien qui finit bien** (*All's well that ends well*), Shakespeare, 2006 (γαλλ.) **8. Η προξενήτρα** (The Matchmaker) Thornton Wilder, 2007 **9. Un mari idéal** (An Ideal Husband), Oscar Wilde, 2007 (γαλλ.) **10. Les pavés de l'ours** (Οι κοτρόνες της αρκούδας), Ζωρζ Φεντώ, 2008 (γαλλ.) και **11. Les veufs** (Οι χήροι), Louis Calaferte, Virton, 2008. **12. Παντρεύστε ένα διαμάντι** (Croque- Monsieur), του Marcel Mithois, 2008. **13. Φοβάσαι το ξύλο** (La peur des coups), του Georges Courteline, 2008. **14. Το γαϊτανάκι της απάτης** (Turcaret), Alain-René Lesage, 2009. **15. Ο Βυσσινόκηπος**, Τσέχωφ, 2010. **16. Αλέξανδρος ο Μέγας**, Ζαν Ρασίν, 2011, σε έμμετρη μετάφραση Α. Λαυρέντζου. Πρώτο βραβείο Ελληνικής

Εταιρείας Μεταφραστών Λογοτεχνίας 2015. **17. Η χυλόπιτα** (Le Dindon), Ζωρζ Φεντώ, 2011. **18. Η επίσκεψη της γηραιάς κυρίας** (Der Besuch der Alten Dame), Friedrich Dürrenmatt, 2012. **19. Κοίτα τους**, Μάριου Ποντίκα, 2013. **20. Η σπουδαιότητα του να λέγεται Έρνεστ** (The Importance of Being Ernest), Oscar Wilde, 2014. **21. Η Δαιμονική Μηχανή** (La Machine Infernale), Jean Cocteau, 2015: Διάκριση στο Πανεπιστήμιο της Louvain, «Recommended» από το YouTube όπου μπορείτε να δείτε και άλλα έργα μας, καθώς και παραστάσεις από τη γενέτειρα του σκηνοθέτη (Μηλιανά Άρτας): <https://www.youtube.com/@aristeidislavrentzos7704>

22. Η τρίτη όψη του νομίσματος, Δήμου Αγγελούση, 2016. **23. Δωδέκατη Νύχτα ή Αυτό που Επιθυμείτε** (Twelfth Night or What You Will), Shakespeare, 2017. **24. Πρόταση γάμου**, του Τσέχωφ, Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου 2018. **25. Ο Ταρτούφος**, Μολιέρου, 2018. **26. Σκηνές από το ΤΕΛΕΙΑ.gr** των Ex animo, Μέντη, Παπαγεωργίου (Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου 2019). **27. Ιδανικός Σύζυγος**, Όσκαρ Ουάιλντ, 2019. **28. Αταλία** (Athalie) του Ζαν Ρασίν, θεατρικό αναλόγιο, 10.10.2019, σε έμμετρη μετάφραση (Α. Λ.), στο Δίκτυο Ελλήνων Βρυξελλών ΑΡΓΩ, πρώτη φορά στα ελληνικά. **29. Καποδίστριας**, του Ν. Καζαντζάκη, 2022, μαζί με το: **30. Ρωξάνδρα, η ηγερία του Καποδίστρια**, Μονόπρακτο Α.Λ. **31. Τα τέσσερα πόδια του τραπέζιού**, του Ιάκωβου Καμπανέλλη, Μάιος 2023. **32. Σκηνές από το Τα ραδίκια ανάποδα**, Γ. Γαλίτη (παγκ. ημ. θεάτρου 2024). **33. Λυσιστράτη**, Αριστοφάνη, 23-27 Μαΐου 2024. **34. Γιάννη Οικονομίδη, Μείνουμε από βενζίνη** (παγκ. ημ. θεάτρου 2025). **35. Σαίξπηρ, Έρωτος Έργα Έωλα** (τίτλος πρωτοτύπου: Love's Labours Lost), 22-25 Μαΐου 2025, Βρυξέλλες (Comédie Royale Claude Volter).

Επόμενα έργα: [36.] Σκηνή από τον **Αρχιμάστορα Σόλνες** του Ίψεν (για την παγκ. ημ. θεάτρου 2026). [37.] **Ο Υπηρέτης δύο Αφεντάδων**, του Γκολντόνι, 21-24 Μαΐου 2026, Comédie Royale Claude Volter, Βρυξέλλες.

Στηρίζουμε και παραστάσεις που έρχονται από Ελλάδα και άλλα μέρη (π.χ. Σοφοκλή **Αντιγόνη** στο πρωτότυπο, 2009). Με μέρος των εσόδων μας συντρέχουμε συνανθρώπους μας εδώ και στην Ελλάδα. Είμαστε τέλος ευτυχείς που η εμπειρία που αποκτήθηκε στους κόλπους του ΘΕΣΠΙ ήταν μια στέρεη βάση από όπου ορισμένοι συνάδελφοι (ηθοποιοί και άλλοι καλλιτεχνικοί συντελεστές) ξεκίνησαν να χτίσουν δικές τους ομάδες.

Επικοινωνία: thespis.theatre@gmail.com
alavrentzos@gmail.com (Αριστείδης Λαυρέντζος)

Από την παράσταση μας **Έρωτος Έργα Έωλα**, (βλ. παραπάνω)

NOTA THEATRALE

Η Νότα Théâtre asbl ιδρύθηκε το 2012. Το φάσμα των δραστηριοτήτων μας εκτός από θεατρικές παραστάσεις περιλαμβάνει διοργάνωση συναυλιών, σεμιναρίων, βιβλιοπαρουσιάσεων και άλλων καλλιτεχνικών δρώμενων.

Παραστάσεις (με υπέρτιτλους στα γαλλικά):

- **Φούστα-Μπλούζα** των Θ. Ρέππα και Μ. Παπαθανασίου / Théâtre Les Riches-Clares / 2013
- **Πώς να ληστέψετε μια τράπεζα** του Σάμι Φαγιάντ / Théâtre Les Riches-Clares / 2014
- **Αντιγόνη** του Ζαν Ανουίγ / Théâtre MARNI & θέατρο Αντιγόνη Βαλάκου υπό την αιγίδα του ΔΗΠΕΘΕ Καβάλας και του ερευνητικού κέντρου ΜΟΗΑ / 2016
- **TROUBLEx** της Βούλας Καγιάσα υπό την αιγίδα του Ιδρύματος Μιχάλης Κακογιάννης MCF/ Théâtre Les Riches-Clares / 2019
- **Résistance Cabaret - une soirée burlesque sur la résistance féminine** / Sounds Jazz Club / 2022
- **TOC TOC** του Laurent Baffie/ Théâtre Mercelis /2023

Συμμετοχή σε φεστιβάλ:

- **Αντιγόνη** του Ζαν Ανουίγ / θέατρο Μελίνα Μερκούρη στο πλαίσιο του 7ου Πανελλήνιου Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου / Ιεράπετρα Κρήτης 2016

Συμμετοχή στην Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου (ΠΗΘ):

- **Crave** (απόσπασμα-μονόλογος) της Sarah Kane /2018
- **Τίποτα** του Ευδόκιμου Τσολακίδη / 2019
- **Παντόφλες και ψάρια** της Βούλας Καγιάσα / 2023
- **Τα Ραδίκια ανάποδα** (αποσπάσματα) του Γιώργου Γαλίτη / 2024
- **Σαν βγεις να οδηγήσεις στις Βρυξέλλες** της Βούλας Καγιάσα

Συμμετοχή στο 2° Θεατρικό Αναλόγιο του ΕΘΕ:

- **Σαν βγεις να οδηγήσεις στις Βρυξέλλες** της Βούλας Καγιάσα / Centre Communautaire de Joli-Bois/ 2024

Συναυλία στις Βρυξέλλες:

- **Νίκος Πορτοκάλογλου/W-Hall/2024**

Βιβλιοπαρουσιάσεις:

- **Εφτά Λευκά Πουκάμισα** του Θοδωρή Γκόνη / 2018
- **Μαρτυρίες από την Δικτατορία και την Αντίσταση** του Στέλιου Κούλογλου / 2019

Σεμινάρια:

- **Αρχαίο Δράμα "Οιδίπους Τύραννος του Σοφοκλή"** από τον σκηνοθέτη Θοδωρή Γκόνη, καλλιτεχνικό διευθυντή ΔΗΠΕΘΕ Καβάλας & Φεστιβάλ Φιλίππων / 2018
- **2ήμερο Σεμινάριο Υποκριτικής** από τον Ευδόκιμο Τσολακίδη, σκηνοθέτη, δάσκαλο υποκριτικής-σκηνοθεσίας και Ιδρυτή της Δραματικής Σχολής Θεάτρου των Αλλαγών/2018 & 2019

Μέρος των εσόδων μας διατίθεται για οικονομική ενίσχυση κοινωνικών ιδρυμάτων και στήριξη πρωτοβουλιών.

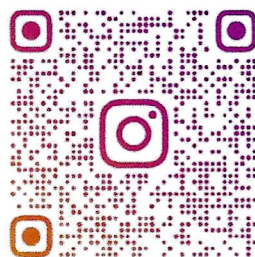
Επικοινωνία: notatheatre@yahoo.com

+32 493665888 +30 6982055086

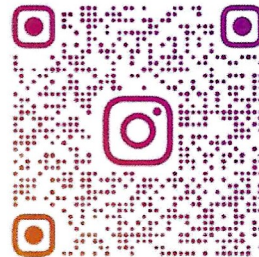
Επισκεφτείτε την ιστοσελίδα μας:

www.notatheatre.com

Ακολουθήστε μας στη σελίδα μας στο facebook [Nota Théâtrale Bruxelles](#) και στο Instagram:

@NOTA_THEATRALE_BRUXELLES

@NOTA_THEATRALE_EVENTS

Συμμετοχή στη σημερινή εκδήλωση

Η Νότα Théâtre παρουσιάζει μια θεατρική stand-up σάτιρα, βασισμένη σε κείμενα του Ευθύμη Κάλφα.

Θεατρική απόδοση και σκηνοθεσία: Βούλα Καγιάσα

Οικογενειακά stories (τότε vs τώρα): μια κωμική και σατιρική αντιπαράθεση ανάμεσα στη δεκαετία του '90 και το σήμερα, αναδεικνύοντας τη σύγκρουση των γενεών μέσα από τις διαφορετικές αντιλήψεις για την ανατροφή των παιδιών. Προσωπικές αναμνήσεις ενός αφηγητή και σύντομες σκηνές καθημερινότητας φωτίζουν με χιούμορ και αιχμηρή ματιά τις μεταβολές στις γονεϊκές πρακτικές, αλλά και τις συμπεριφορές και τα πρότυπα που χαρακτηρίζουν κάθε εποχή.

Παίζουν: Κωνσταντίνος Γάτζιος, Ιωακείμ Δρόσος, Ιωάννα Τσότσου και τα παιδιά: Δάφνη Γκότση, Έλλη Δρόσου, Πάνος Δρόσος.

Φιλική συμμετοχή στο βίντεο: Χρήστος Αλεξόπουλος, Πέτρος Γκότσης, Απόστολος Ιωακείμης, Μαρία Πατακιά, Γιώτα Τσελέπη και τα ζωάκια : Λούλα και Μίλο.

Επιμέλεια βίντεο: Ιωάννα Τσότσου

Βιογραφικό Ευθύμη Κάλφα

Δημοσιογράφος και ραδιοφωνικός παραγωγός. Στο ψηφιακό περιβάλλον δραστηριοποιείται κυρίως στο TikTok και το Instagram δημιουργώντας περιεχόμενο που συνδυάζει προσωπική αφήγηση, σάτιρα και κοινωνική παρατήρηση.

Σπούδασε Κοινωνική Διοίκηση στο ΔΠΘ, ενώ το 2020 ολοκλήρωσε το μεταπτυχιακό του στη Δημοσιογραφία και τα Νέα Μέσα Επικοινωνίας στο ΑΠΘ. Από το 2024, παρουσιάζει απογευματινό show στον Music 89.2 στην Αθήνα, συνεχίζοντας να συνδυάζει τη δημοσιογραφική του ματιά με το χιούμορ και την αμεσότητα.

EfthimisKalfas.gr

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ: 40+1 χρόνια

Ιστορικό

Τον Φεβρουάριο του 1984 ξεκίνησε η περιπέτεια του Ελληνικού Θεατρικού Εργαστηρίου στις Βρυξέλλες (Atelier Théâtral Grec,) από Έλληνες υπαλλήλους των κοινοτικών οργάνων όχι μόνο από αγάπη για το θέατρο αλλά και από ανάγκη για μια αμεσότερη κοινωνική σχέση στις συνθήκες ζωής των Βρυξελλών τα πρώτα χρόνια μετά την ένταξη. Η περιπέτεια αυτή συνεχίζεται έως σήμερα με τη συμμετοχή συνολικά 272 ηθοποιών και 8 σκηνοθετών από την πρώτη παράσταση τον Ιούνιο του 1985, καθώς και πλήθους άλλων φίλων και μελών που βοήθησαν με διάφορους τρόπους να δοθούν 244 παραστάσεις τις οποίες παρακολούθησαν συνολικά σύμφωνα με μέτριους υπολογισμούς περίπου 36.000 θεατές.

Στο διάστημα αυτό παρουσιάστηκαν συνολικά 82 θεατρικά έργα στην πλειονότητά τους από το ελληνικό ρεπερτόριο (80 Ελληνικά και 2 ξένα). Τα έργα αυτά καλύπτουν σχεδόν όλα τα είδη του θεάτρου-από κωμωδίες έως δράματα, από κλασικό έως σύγχρονο και νεωτερικό θέατρο και από μουσικό θέατρο έως ρεαλιστικό και ποιητικό μονόλογο.

Ένα σημαντικό μέρος της δουλειάς της Ομάδας αποτέλεσε το θέατρο «και για παιδιά και με παιδιά με συνολικά 14 έργα. Πολλές γενεές παιδιών από 5 ετών έως 17 πέρασαν από τη σκηνή του θεάτρου από το 1996 έως το 2008 και γαλουχήθηκαν στα μυστικά της εξαιρετικής αυτής τέχνης πλουτίζοντας τον εαυτό τους, αλλά και διασκεδάζοντας το κοινό των Βρυξελλών. Το 2023 ξαναζωντάνεψε αυτή η «παιδική σκηνή» και ανεβάζαμε πάλι το πρώτο έργο αυτής της σειράς, τον *Ματία τον Α΄ της Άλκης Ζέη* στο πλαίσιο του «Πολιτιστικού έτους Άλκη Ζέη» υπό την αιγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού, και στη συνέχεια και άλλα έργα, με τελευταία παράσταση τον Δεκέμβριο του 2025.

Διακρίσεις

Η ομάδα μας συμμετείχε μετά από επιλογή πολλών υποψηφιοτήτων σε διαγωνιστικά Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου στην Ελλάδα, αποσπώντας διακρίσεις και βραβεία (Σκηνοθεσίας, Καλύτερης παράστασης, Βραβεία Α και Β Αντρικού ρόλου, Μουσικής σύνθεσης κ.ά.). Συγκεκριμένα συμμετείχαμε μία φορά στο Θεατρικό Διαγωνισμό του Δήμου Ιθάκης (το Σεπτέμβριο του 1987), τρεις φορές στο Πανελλήνιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου Καρδίτσας (τον Μάρτιο του 2014, Μάρτιο 2016 και Μάρτιο 2019), δύο φορές στο Πανελλήνιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου Ιεράπετρας (τον Οκτώβριο του 2015 και Οκτώβριο 2023), και έξη φορές στο Πανελλήνιο Φεστιβάλ Σάτιρας Ερασιτεχνικών Θιάσων, «Μώμος ο Πατρεύς» (τον Φεβρουάριο του: 2021, 2022, 2023, 2024, 2025 και 2026).

Εορτασμός Παγκόσμιας Ημέρας Θεάτρου-Η συμβολή μας

Η Ομάδα μας συμμετέχει συνεχώς από το 2018 στον κοινό εορτασμό της Παγκόσμιας Ημέρας Θεάτρου μαζί με τις άλλες θεατρικές ομάδες των Βρυξελλών, που καθιερώθηκε μετά από δική της πρωτοβουλία.

Σήμερα παρουσιάζουμε το σατιρικό μονόπρακτο μικρής φόρμας με τίτλο **Οικογένεια**, του Δημήτρη Ρέππα, εργαζόμενου και κατοίκου των Βρυξελλών. Το έργο αυτό παρουσιάστηκε σε μορφή Θεατρικού Αναλόγιου, σε αντίστοιχη εκδήλωση της Ομάδας μας τον Οκτώβριο του 2025 στις Βρυξέλλες, στο πλαίσιο μιας άλλης πρωτοβουλίας μας με τίτλο **Αναλόγιο** για ανάδειξη συγγραφέων που εργάζονται και ζούν στην πόλη μας.

Στην οικογένεια της ιστορίας της **Οικογένειας** ένας πατέρας και μια μητέρα ανατρέφουν τα παιδιά τους μέσα στο μικροαστικό περιβάλλον της σύγχρονης Αθήνας. Ο μεγάλος γιός, φοιτητής της Ιατρικής, ενώ ο μικρότερος, πιο ανήσυχος και «σκανταλιάρης» ζούν με τις ανησυχίες της εποχής τους. Όταν οι γονείς φευγουν ένα βράδυ για νυχτερινή έξοδο, ο μεγάλος γιός βρίσκει την ευκαιρία να καλέσει στο σπίτι ένα call girl, βρίσκοντας το σχετικό τηλέφωνο σε εφημερίδες, ενώ ο μικρός βγαίνει με τους φίλους του κάνοντας διάφορες «σκανταλιές», όπως για παράδειγμα η αφαίρεση υαλοκαθαριστήρων από παρκαρισμένα αυτοκίνητα. Με την επιστροφή στο σπίτι τους τα πάντα είναι πια κανονικά και οι γονείς δεν αντιλαμβάνονται τις «σκανταλιές» των γιων τους και μακαρίζουν τους εαυτούς τους που έχουν «τόσο καλά» παιδιά, σε αντίθεση με τα παιδιά ορισμένων φίλων τους για τα οποία γνωρίζουν ορισμένες «παραβατικές» συμφορές, χαρακτηριστικές της σύγκρουσης των γενεών της εποχής μας.

Προσεχείς εκδηλώσεις της Ομάδας μας

- Για το διάστημα 10-12 Δεκεμβρίου 2026 προγραμματίζουμε το ανέβασμα μιας τετραλογίας, με βάση την ιστορία της οικογένειας του Οιδίποδα, των Λαβδακιδών. Σε μια ενιαία παράσταση, παρουσιάζονται τα κλασσικά έργα *Οιδίπους Τύραννος*, *Οιδίπους επι Κολωνών*, *Αντιγόνη* του Σοφοκλή και *Επτά επι Θήβας* του Αισχύλου, έργα που έχουμε συνηθίσει να βλέπουμε ξεχωριστά, αλλά που η πλοκή τους σχετίζεται αφού είναι η εξιστόρηση του μύθου του Οιδίποδα και της Οικογένειάς του.
- Η Παιδική Σκηνή της Ομάδας προγραμματίζει επίσης το ανέβασμα του έργου *Εκκλησιάζουσες σαν παραμύθι*, της Κάρμεν Ρουγγέρη, στις 29-31 Ιανουαρίου 2027.

Ευχαριστίες

Ευχαριστούμε όλους όσους συμμετείχαν και στήριξαν τη δουλειά μας όλα αυτά τα χρόνια από την πρώτη παράσταση το 1985 και κυρίως το κοινό των Βρυξελλών για τη διαχρονική υποστήριξη των προσπαθειών μας μέχρι και σήμερα.

Η Ομάδα

Πληροφορίες-επικοινωνία:

tasos.nychas@gmail.com
ellther1984@gmail.com
www.ellther.com

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ
ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ
Βρυξελλών

Οι Θεατρικές Διαδρομές Βρυξελλών ιδρύθηκαν το 2024 και αντιμετωπίζουν το θέατρο ως έναν ζωντανό χώρο συνάντησης, έκφρασης και δημιουργικού διαλόγου. Στόχος της ομάδας είναι να καλλιεργεί τη θεατρική πράξη ως συλλογική εμπειρία που συνδέει την

καλλιτεχνική δημιουργία με τη μνήμη, τη γλώσσα και τον πολιτισμό.

Η πρώτη παράσταση της ομάδας ήταν «**Τα Κόκκινα Φανάρια**», σε σκηνοθεσία του Ηλία Κοντέα και ελεύθερη διασκευή του Γιώργη Καλογεράκη. Το έργο παρουσιάστηκε τον Μάρτιο του 2025 στις Βρυξέλλες και στη συνέχεια στις 31 Οκτωβρίου και 1 Νοεμβρίου 2025 στο Ρέθυμνο της Κρήτης.

Η ομάδα επίσης συμμετείχε στο 2^ο Θεατρικό Αναλόγιο του ΕΘΕ τον Απρίλιο του 2024 στις Βρυξέλλες, με το έργο **Ti troverò** σε κείμενο και σκηνοθεσία του Ηλία Κοντέα.

Η ομάδα επιδιώκει να δουλεύει πάνω σε κλασικά έργα του παγκόσμιου δραματολογίου, σύγχρονα ελληνικά κείμενα, αλλά και έργα που γεννιούνται μέσα από τη δημιουργική διαδικασία της ίδιας της ομάδας, αναζητώντας μια σύγχρονη σκηνική ματιά που συνομιλεί με το σήμερα, με σεβασμό και ευαισθησία προς το θεατρικό κείμενο.

Η συμμετοχή μας στον κοινό εορτασμό της Παγκόσμιας Ημέρας Θεάτρου στις Βρυξέλλες.

Συμμετέχουμε στην φετινή κοινή θεατρική γιορτή για την Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου με το μονόπρακτο μικρής φόρμας **Η Καρέκλα**, του Ηλία Κοντέα, πάνω σε μια ιδέα της Λίλας Φωτίδου.

Η «**Καρέκλα**» λειτουργεί θεατρικά ως σύμβολο μνήμης και ταυτότητας, γύρω από το οποίο οργανώνεται η σύγκρουση των γενεών. Στο έργο, η γιαγιά Ελένη αντιμετωπίζει την καρέκλα όχι ως απλό αντικείμενο αλλά ως φορέα ζωής, ένα σκηνικό αποτύπωμα της μνήμης, ένα υλικό αρχείο συναισθημάτων και εμπειριών.

Απέναντί της βρίσκεται η νεότερη γενιά (Άννα και Λουκάς), που αρχικά βλέπει το αντικείμενο πρακτικά, ως κάτι παλιό ή άχρηστο. Η σύγκρουση όμως δεν αφορά πραγματικά το έπιπλο αλλά τον διαφορετικό τρόπο με τον οποίο κάθε γενιά αντιλαμβάνεται το παρελθόν: για την Ελένη η καρέκλα αποτελεί συνέχεια της ζωής της, ενώ για τους νεότερους το παρελθόν πρέπει να ελαφρύνει για να χωρέσει το παρόν.

Η δραματουργική λειτουργία της καρέκλας εμπνέεται από το Βυσσινόκηπο του **Anton Chekhov**. Όπως ο Βυσσινόκηπος συμβολίζει έναν κόσμο που χάνεται μπροστά στις κοινωνικές αλλαγές, έτσι και η καρέκλα συμβολίζει έναν προσωπικό κόσμο μνήμης που απειλείται από τη μετακόμιση και τη λογική της «εκκαθάρισης». Και στα δύο έργα, ένα αντικείμενο ή ένας χώρος γίνεται φορέας ταυτότητας μιας γενιάς που φοβάται ότι δεν χωρά πια στο παρόν.

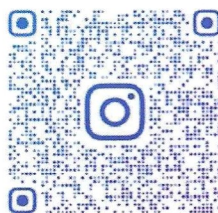
Ωστόσο, σε αντίθεση με τον Τσέχωφ όπου η απώλεια είναι αναπόφευκτη, στη «Καρέκλα» προτείνεται μια συμφιλίωση των γενεών: η καρέκλα δεν πετιέται αλλά επισκευάζεται. Σημαντικό ρόλο σε αυτή τη συμφιλίωση παίζει ο Λουκάς, ο οποίος με το χιούμορ και την εφηβική αμεσότητα αποφορτίζει την ένταση και προτείνει να παραμείνει η καρέκλα ως σύμβολο για όλους.

Έτσι, το έργο μετατοπίζεται από τη νοσταλγία στην αναδιαπραγμάτευση της μνήμης, δείχνοντας ότι το παρελθόν μπορεί να επιβιώσει όταν οι νεότεροι το αναγνωρίσουν ως κομμάτι της δικής τους ιστορίας.

Το επόμενο έργο της ομάδας το 2027 θα είναι η μαύρη μεταθεατρική κωμωδία του Ηλία Κοντέα «**Η Τρίτη Πράξη θα μας θάψει όλους**».

Πληροφορίες – επικοινωνία

ikontreas@gmail.com

@THEATRIKES.DIADROMES.BXL

Ηλίας Κοντέας

Θεατρική Ομάδα

ΛΥΚΕΙΟΥ των ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ

Το Λύκειο των Ελληνίδων, κρατάει ζωντανή την ελληνική παράδοση στην πιο δυναμική της έκφραση με μέσα συγκριτικά, διαδραστικά και σύγχρονα. Ιδρύθηκε το 1911 από την πρωτοπόρο του φεμινιστικού κινήματος στην Ελλάδα, δασκάλα, δημοσιογράφο Καλλιρόη Παρρέν. Το Λύκειο των Ελληνίδων Βρυξελλών (ΛΕΒ) λειτουργεί με μια δυναμική παρουσία από το 1992. Είναι ένα πολιτιστικό σωματείο ανοικτό στις προκλήσεις των καιρών. Η παράδοση είναι σαν τους βιολογικούς οργανισμούς. Εξελίσσεται. Ξεκινάει από εκεί που μπερδεύεται η μνήμη με τον μύθο και μεταλλάσσεται, προσαρμόζεται, εμπλουτίζεται και συνεχίζει μέσα από περιβάλλοντα που και αυτά με τη σειρά τους αλλάζουν. Η Θεατρική Ομάδα δημιουργήθηκε το 1998. Μέχρι σήμερα έχουν ανέβει οι εξής θεατρικές παραστάσεις:

«Ήλιος, ήλιος και βροχή» Ζωής Βαλάση, «Ο αγαπητικός της Βοσκοπούλας» Δ. Κορομηλά, «Ας κρατήσουν οι χοροί, οι γιορτές, τα πανηγύρια, των παιδιών μας τα παιχνίδια» Γ. Οικονομίδη, «Ελλήνων μετανάστευση. Μνήμες» Γ. Οικονομίδη, «Μισάνοιχτο παράθυρο στη μνήμη: Εκεί Πολυτεχνείο» Γ. Οικονομίδη, «Να μπεις απ' το παράθυρο στη Σμύρνη», Γ. Οικονομίδη, «Ο κύκλος με την κιμωλία» Μπέρτολτ Μπρεχτ, «Moiraioid@strofilia.com» Γ. Οικονομίδη, «Cine Αστέρια. Σήμερα ελληνική ταινία», Γ. Οικονομίδη, «Το Παραμύθι χωρίς όνομα», Ι. Καμπανέλλη, «Κι αν θα διψάσεις για νερό...», Γ. Οικονομίδη, «Ένα μπαλόνι μυστικά» Β. Παπαδημητράκη-Ν. Καραγιάννη, «Μαρία Πενταγιάτισσα» Μποστ, «Ο φίλος μας ο Αίσωπος» Γ. Νεγρεπόντη, «Η Μικρή μας πόλη» Thornton Wilder, «Η ζωγραφιά της Χριστίνας» Ευγ. Τριβιζά, «Ο άστεγος τ' ουρανού» Γ. Οικονομίδη «Τ' Αη Γιαννιού του Θεριστή», Γ. Οικονομίδη, Μ. Καραχάλιου, «Το μαγικό βιολί» Μαριβίτας Γραμματικάκη, «Η δοκιμασία» Άρθουρ Μίλλερ, «Ο Εγωιστής Γίγαντας» Όσκαρ Ουάιλντ, «Τα δέντρα πεθαίνουν όρθια» Αλεχάντρο Κασόνα.

Συμμετοχές

- Αφιέρωμα «Προβολές στο Νίκο Καζαντζάκη» με αποσπάσματα από το έργο «Ο Καπετάν Μιχάλης» σε μορφή θεατρικού αναλογίου
- Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου με το θεατρικό έργο «Ο Ουρανός κατακόκκινος» της Λ. Αναγνωστάκη (2018), με στιγμιότυπα από το θεατρικό έργο «ΤΕΛΕΙΑ gr» των Ex anima, Π. Μέντη και Θ. Παπαγεωργίου (2019), με απόσπασμα από το θεατρικό έργο «Η μικρή μας Πόλη» του Thornton Wilder (2023), με απόσπασμα από το θεατρικό έργο «Τα ραδίκια ανάποδα» του Γ. Γαλίτη (2024) και με τα δύο ταχυδράματα «Extremely low battery» και «Τα γάντια» από το θεατρικό τόμο «Τα Αερόφυτα» του Γιάννη Οικονομίδη (2025).
- 1ο Θεατρικό Αναλόγιο με τίτλο «Θεατρικοί Δημιουργοί στις Βρυξέλλες» (2023) [οργάνωση από το ΕΘΕ Βρυξελλών (επιμ. Τ. Νυχά) και τον «ΚΥΚΛΟ» (Μ. Πατακιά), με το βραβευμένο στο «Διεθνές Φεστιβάλ Αναλόγιο 2022» έργο του Γιάννη Οικονομίδη «Τα Αερόφυτα».

Το ΛΕΒ έχει τιμηθεί

- με αναμνηστικό μετάλλιο για την προσφορά του από τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο το 1994.
- με το Β' Βραβείο (Α' δεν είχε δοθεί) στο Παγκόσμιο Φεστιβάλ Μαθητικού Θεάτρου στο Ρέθυμνο της Κρήτης για το έργο «Ο αγαπητικός της Βοσκοπούλας» του Δημ. Κορομηλά, το 1999 (Οργάνωση: Υπ. Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Εργαστήριο του Παιδαγωγικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Κρήτης).

21

- το 2022, ο καλλιτεχνικός συνεργάτης και σκηνοθέτης του ΛΕΒ, Γιάννης Οικονομίδης, έλαβε το πρώτο βραβείο συγγραφής θεατρικού έργου στο «Διεθνές Φεστιβάλ Αναλόγιο 2022» με θέμα «Διασχίζοντας τα σύνορα» για το έργο του «Τα Αερόφυτα».

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΘΕΑΤΡΟΥ 2026

Από τις ΒΑΣΕΙΣ... στο ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Δύο μονόλογοι του Γιώργου Μανιώτη

Ανάμεσα στις βάσεις του χθες και το μεταίχμιο του αύριο

Οι δύο μονόλογοι του Γιώργου Μανιώτη, «Οι Βάσεις» και «Στο Μεταίχμιο», συναντιούνται γύρω από την ίδια αγωνία: τη σχέση των γενεών σε έναν κόσμο που αλλάζει.

Στο κέντρο αυτών των κειμένων βρίσκονται άνθρωποι που ανήκουν σε μια γενιά η οποία μεγάλωσε με ορισμένες βεβαιότητες για τη ζωή, την κοινωνία και το μέλλον. Όμως οι βεβαιότητες αυτές αρχίζουν να δοκιμάζονται. Οι αξίες που κάποτε έμοιαζαν σταθερές μετακινούνται και οι άνθρωποι καλούνται να επανεξετάσουν τη θέση τους μέσα σε έναν κόσμο που δεν είναι πια ο ίδιος.

Οι δύο μονόλογοι παρουσιάζονται ως ένα θεατρικό δίπτυχο. Στις «Βάσεις» τίθεται το ερώτημα πάνω στο οποίο στηρίζεται ο κόσμος που παραδίδουμε στις επόμενες γενιές. Και όταν αυτές οι βάσεις αρχίζουν να μετακινούνται, βρισκόμαστε στο «Μεταίχμιο», σε εκείνο το λεπτό σημείο όπου κανείς δεν στέκεται πια ολοκληρωτικά ούτε από εδώ ούτε από εκεί.

Η σκηνή μένει σχεδόν γυμνή: δύο φωνές, δύο πρόσωπα, δύο στιγμές σκέψης πάνω στην ίδια πραγματικότητα. Και μέσα από τον λόγο και την παρουσία των ηθοποιών, το προσωπικό βρίσκει τον δρόμο του προς το συλλογικό. Σε αυτό τον λιτό σκηνικό χώρο επέλεξα να υπάρχει και η ζωντανή παρουσία του βιολιού. Όχι ως συνοδεία, αλλά ως μια άφωνη μνήμη που επιμένει... ό,τι δεν λέγεται η μουσική το συνεχίζει. Σαν μια μνήμη που επιμένει, το βιολί διασχίζει διακριτικά τη σκηνή και ενώνει τις «Βάσεις» με το «Μεταίχμιο».

Τελικά η σύγκρουση των γενεών δεν είναι μόνο αντιπαράθεση. Είναι και ένας διάλογος, ένας τρόπος με τον οποίο κάθε εποχή προσπαθεί να κατανοήσει τον κόσμο που αλλάζει και να αναζητήσει το επόμενο βήμα.

**Κάπου ανάμεσα στις βάσεις και το μεταίχμιο,
κάθε γενιά χαράζει τον δικό της δρόμο**

Μαρία Καραχάλιου

Πληροφορίες - επικοινωνία:

lykeiobrussels@gmail.com, karahalioumaria@gmail.com

<https://www.leb.allmystories.net>

<https://www.facebook.com/LykeioBrussels>

<https://www.instagram.com/lykeiobrussels>